

Ε/Σ Δελτίο Ειδήσεων

NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org

#1082

09.12.2023 (134)

Michael Kühnen Πολιτικός στρατιώτης: Παράδοση και πνεύμα της SA Μέρος 5

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ Η ΜΕΤΑΠΟΛΕΜΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1945 - 1977)

Στις 8 Μαΐου 1945, το Τρίτο Ράιχ είχε συνθηκολογήσει - η Γερμανία γνώρισε το χειρότερο τέλος του πολέμου από το 1648. Οι Σύμμαχοι νικητές σε Ανατολή και Δύση δεν αρκέστηκαν στον εξουσιαστικό-πολιτικό τους θρίαμβο και την πλήρη καταστροφή της γερμανικής κρατικής υπόστασης και κυριαρχίας - ήξεραν επίσης πώς να εξαλείψουν συστηματικά κάθε πιθανότητα εθνικής ανάκαμψης:

Το NSDAP με όλες τις υποδιαιρέσεις του είχε απαγορευτεί και διαλυθεί, η ηγεσία του Ράιχ ήταν νεκρή ή φυλακισμένη και σύντομα θα γινόταν θύμα μιας μακάβριας κωμωδίας της δικαιοσύνης, του Στρατοδικείου της Νυρεμβέργης, τα στελέχη του εθνικοσοσιαλιστικού κινήματος μέχρι και ο αρχηγός μιας μικρής τοπικής ομάδας ήταν έγκλειστοι για χρόνια, η μάζα των στρατιωτών ήταν αιχμάλωτοι πολέμου και θα παρέμεναν έτσι για αρκετό καιρό. Εν τω μεταξύ, όμως, για λογαριασμό των νικητών -και πάλι σε Ανατολή και Δύση- οι Γερμανοί συνεργάτες άρχισαν να εγκαθιδρύουν καθεστώτα-μαριονέτες.

Μαζί με το NSDAP, βέβαια, είχε απαγορευτεί και διαλυθεί και το Sturm-Abteilung του. Ένα τελευταίο παράδειγμα δόθηκε από τους ηγέτες της που φυλακίστηκαν στη Νυρεμβέργη σε σχέση με το δικαστήριο των νικητών: τα SA κατηγορήθηκαν επίσης ως "εγκληματική οργάνωση"- αλλά η ενότητα των ηγετών των SA, που δεν επηρεάστηκαν από απειλές, ούτε από υποσχέσεις, που παρέμειναν ενωμένοι μεταξύ τους και πιστοί στο παρελθόν τους, πέτυχαν την αθώωση! Ακόμη και με τα διαστρεβλωμένα κριτήρια των νικητών, τα SA δεν ήταν εγκληματική οργάνωση.

Φυσικά, για εμάς τους εθνικοσοσιαλιστές, η απόφαση αυτή δεν έχει μεγάλη σημασία, αφού δεν αναγνωρίζουμε τις επιταγές των νικητών, ούτε πολιτικά ούτε νομικά, αλλά έχει πολιτική σημασία για εμάς, γιατί η απαγόρευση των ναζί, που ισχύει από το 1945, βασίζεται στην άποψη του Δικαστηρίου της Νυρεμβέργης για την ιστορία, που χαρακτήρισε τον εθνικοσοσιαλισμό ως εγκληματικό και έκανε "ποινικό αδίκημα" την ομολογία του. Σχεδόν 40 χρόνια αργότερα - στις αρχές του 1985 - η αθώωση των SA επρόκειτο να παίξει σημαντικό ρόλο σε μια δίκη εναντίον μου, όπως θα αποδειχθεί, και να συμβάλει στην αποκάλυψη της δικαιοσύνης κρατικής προστασίας της ΟΔΓ!

Έτσι, η αθώωση στη Νυρεμβέργη, η παραδοχή ακόμη και από τους νικητές ότι τα SA ΔΕΝ ήταν ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ, ανήκει επίσης στην αντίληψή μας για την παράδοση. Αυτή η ανανεωμένη πτυχή της παράδοσης των SA είναι και η τελευταία: Όπως και στην περίπτωση του NSDAP, η άμεση γραμμή της παράδοσης έληξε το 1945. Λίγες διάσπαρτες κομάντος λυκανθρώπων -που σχηματίστηκαν από φανατικούς νεολαίους του Χίτλερ- ήταν οι τελευταίοι άμεσοι συνεχιστές του ιστορικού NSDAP. Όταν και οι δραστηριότητές τους σταμάτησαν μετά από μήνες και η επανεκπαίδευση του γερμανικού λαού και η εδραίωση των διοικητικών δομών που είχαν δημιουργήσει οι συνεργάτες προχωρούσαν σταθερά, κάθε ελπίδα για μια πιθανή παλινόρθωση του Τρίτου Ράιχ έσβησε. Η ιστορική συγκυρία δεν απαιτούσε την αποκατάσταση του εθνικοσοσιαλισμού, αλλά μια συνεπή νέα αρχή, η παράδοση της οποίας έπρεπε να περιλαμβάνει όχι μόνο τους θριάμβους αλλά και τα λάθη του Τρίτου Ράιχ, τα οποία έπρεπε να αποφευχθούν στο μέλλον.

Πρακτικά και οργανωτικά, τίποτα δεν μπορούσε να γίνει τα πρώτα χρόνια μετά το 1945, επειδή τόσο οι πιθανοί φορείς (οι πρώην αξιωματούχοι του NSDAP) όσο και οι μελλοντικοί μαχητές (η γενιά του μετώπου του Β' Παγκοσμίου Πολέμου) ήταν ακόμη έγκλειστοι ή αιχμάλωτοι πολέμου. Σε αυτά τα στρατόπεδα, ωστόσο, οι πρώτοι εθνικοσοσιαλιστές επανενώθηκαν και ορκίστηκαν να συνεχίσουν να πολεμούν! Σε όλα τα δυτικά στρατόπεδα αιχμαλώτων πολέμου υπήρχαν ειδικά τμήματα και ειδικά στρατόπεδα για τους φανατικούς και αδιάσπαστους εθνικοσοσιαλιστές- πολλές χιλιάδες στρατιώτες εντάχθηκαν σε αυτή την κατηγορία και ήταν πάντα οι τελευταίοι που απελευθερώθηκαν -όχι πριν από τα τέλη της δεκαετίας του 1940- όταν οι κατοχικές δημοκρατίες είχαν ήδη σε μεγάλο

βαθμό εδραιωθεί. Στα χρόνια 1945 - 1949, που ήταν καθοριστικά για την αποκατάσταση του αστικού συστήματος στη Δύση, οι εθνικοσοσιαλιστές εξαλείφθηκαν πλήρως. Και όμως δεν παρέμειναν αδρανείς: Όσοι ήταν ακόμη ή και πάλι ελεύθεροι άρχισαν αμέσως την πολιτική εργασία. Μικρές παράνομες ομάδες - που συγκροτήθηκαν και κατέστησαν δυνατές χάρη σε προσωπικές γνωριμίες και παλιές συντροφικές σχέσεις - ξεπήδησαν παντού. Γνωρίζουμε ελάχιστα γι' αυτές. Άλλοι εθνικοσοσιαλιστές συμμετείχαν σε εθνικές οργανώσεις - πολιτιστικές κοινότητες, συμμαχίες νεολαίας και κόμματα.

Το πρώτο νέο ξεκίνημα στη δημόσια πολιτική ζωή έγινε από την DEUTSCHE AUFBAUPARTEI (DAP), η οποία ιδρύθηκε στις 31 Οκτωβρίου 1945. Ιδρυτής του κόμματος ήταν ο Joachim von Ostau, πρώην επικεφαλής της τοπικής προπαγάνδας του NSDAP. Εκείνη την εποχή, βέβαια, μόνο ένας αποδεδειγμένα αντιεθνικοσοσιαλιστής θα μπορούσε να θεωρηθεί ως επικεφαλής. Για τον σκοπό αυτό, ο φον Οστάου συνεργάστηκε με τον Ράινχολντ Βούλε, ο οποίος κατά την περίοδο της Βαϊμάρης, μαζί με τον φον Γκράεφε, ήταν ο πολιτικός επικεφαλής της Deutsch-Völkische Freiheitspartei, η οποία ανταγωνιζόταν το NSDAP, και είχε βρεθεί σε στρατόπεδο συγκέντρωσης κατά τη διάρκεια του Τρίτου Ράιχ. Ενώ ο Βούλε, απορρίπτοντας τον εθνικοσοσιαλισμό, εργαζόταν πρακτικά για την ίδρυση ενός παλιομοδίτικου, γερμανικού-εθνικού δεξιού κόμματος με μοναρχικό υπόβαθρο, ο φον Οστάου, ο οποίος δεν είχε επιλέξει τυχαία τη συντομογραφία DAP, δήλωνε την πίστη του στην εμπειρία του μετώπου ως πρότυπο για το νέο πολιτικό ξεκίνημα της Γερμανίας!

Σε συνέντευξή του σε εφημερίδα εκείνη την εποχή, μίλησε ενάντια στις "σκονισμένες κομματικές μεθόδους που έχουν αναδειχθεί ξανά" και στο "σημερινό κομματικό και ταξικό μίσος" και επικαλέστηκε τη μνήμη της κοινότητας του μετώπου - ότι δηλαδή "στο μέτωπο δεν υπήρχε καμία διαφορά μεταξύ εργοστασιάρχων ή εργατών, καθολικών ή προτεσταντών, Βαυαρών ή Πρώσων, και ότι θα έπρεπε να μεταφέρει κανείς αθόρυβα αυτό το πνεύμα της στρατιωτικής ομόνοιας στο έργο της ειρήνης". Όμως εκείνοι στους οποίους θα μπορούσε να απευθυνθεί αυτή η έκκληση βρίσκονταν ως επί το πλείστον ακόμα στα στρατόπεδα των νικητών- στο εσωτερικό του κόμματος επικράτησαν οι συντηρητικές και εθνικοαντιδραστικές δυνάμεις και συνέταξαν ένα άκομμο πρόγραμμα με χριστιανικές ηθικές διδασκαλίες, συντηρητικές ομολογίες, αναγνώριση της δημοκρατίας και αιτήματα για μια "κοινωνική μοναρχία". Αυτή η κατά βάση αντιδραστική ομαδοποίηση έδωσε τελικά το δικαίωμα στο Γερμανικό Δεξιό Κόμμα και αργότερα στο Κόμμα του Ράιχ (DRP), στο οποίο, βέβαια, οι Γερμανοί εθνικιστές και οι εθνικοσοσιαλιστές εξακολουθούσαν να αγωνίζονται για την επιρροή τους. Τον Απρίλιο του 1947 ο φον Οστάου διαγράφηκε από το DRP.

Όμως, ξανά και ξανά, ο εθνικοσοσιαλιστικός ακτιβισμός αποδείχθηκε ανώτερος

από την παλιά Δεξιά, ακόμη και αν δεν είχε ακόμη βρει μια ενιαία οργανωτική μορφή:

Στην Έσση, τον Νοέμβριο του 1945 είχε δημιουργηθεί ένα συντηρητικό-μοναρχικό "Εθνικό Δημοκρατικό Κόμμα (NDP)", του οποίου η ανοιχτά εθνικοσοσιαλιστική πτέρυγα σημείωσε θεαματική εκλογική επιτυχία στις τοπικές εκλογές του 1948 στο Βισμπάντεν, με επικεφαλής τον Karl-Heinz Priester, με ποσοστό 24,41%. Η πιο δυναμική ναζιστική ομάδα εκείνων των πρώτων χρόνων, ωστόσο, είχε εν τω μεταξύ γίνει η "Gemeinschaft unabhängiger Deutscher" (GuD), η οποία με τη σειρά της είχε ιδρυθεί από τον Joachim von Ostau. Σε αυτόν προστέθηκαν τώρα οι εθνικοσοσιαλιστές που σύντομα θα γίνονταν διάσημοι: ο Δρ Ντόρις, ο Κρούγκερ και ο υποστράτηγος Ρέμερ, ο οποίος είχε καταφέρει να καταπνίξει το πραξικόπημα κατά του Χίτλερ στις 20 Ιουλίου 1944! Το GuD έγινε ο πυρήνας του "Σοσιαλιστικού Κόμματος του Ράιχ" που ιδρύθηκε τον Οκτώβριο του 1949, το μόνο πραγματικά εθνικοσοσιαλιστικό κόμμα μετά το 1945!

Η κατάσταση ήταν ευνοϊκή για το SRP, αφού η ίδρυση κομμάτων δεν εξαρτιόταν πλέον από την έγκριση των νικητριών δυνάμεων και τώρα επίσης πολλοί από τους εγκλωβισμένους και τους αιχμαλώτους πολέμου είχαν επιστρέψει και ρίχτηκαν αμέσως ξανά στον αγώνα!

Το SRP δεν ήταν πραγματικά μια από εκείνες τις αστικές-εθνικιστικές ομάδες που επικράτησαν στο λεγόμενο εθνικό στρατόπεδο μετά το 1945 με τη δειλία και τον κομπορμισμό τους - ήταν ένα νέο κόμμα (η πλειοψηφία των μελών του ήταν μεταξύ 20 - 40 ετών), ήταν ένα λαϊκό κίνημα (όλες οι επαγγελματικές ομάδες και τα στρώματα εκπροσωπούσαν εξίσου και ήταν ενωμένα στον αγώνα για την αποκατάσταση του Ράιχ και την υλοποίηση του ΑΡΧΙΚΟΥ εθνικοσοσιαλισμού - ήδη εκείνη την εποχή η επαναστατική-σοσιαλιστική πτέρυγα υπερίσχυε σαφώς στο ναζιστικό κίνημα, το οποίο είχε ηττηθεί στις 30 Ιουνίου 1934! Ιούνιο του 1934, όπως φαινόταν ήδη από την ονομασία του SRP!), ήταν ένα στρατευμένο κόμμα (το 95% των μελών του ήταν πρώην μέλη της Βέρμαχτ) και ήταν ένα εμφανικά εθνικοσοσιαλιστικό κόμμα (στην απαγορευτική απόφαση του 1952 κατηγορήθηκε μάλιστα ότι το ηγετικό του σώμα αποτελούνταν κυρίως από πρώην "παλιούς μαχητές" (μέλη του NSDAP πριν από το 1930) και ενεργούς εθνικοσοσιαλιστές και ότι στρατολογούσε σκόπιμα και με προτίμηση τέτοια πρώην στελέχη του NS για αυτό το ηγετικό σώμα, προκειμένου να γίνει ένα οργανωτικό σημείο συσπείρωσης των ιδεών του Τρίτου Ράιχ. Σε ένα τέτοιο μαχητικό εθνικοσοσιαλιστικό κίνημα, μια μαχητική ελίτ στην παράδοση των SA, ένα απόσπασμα καταγίδας πολιτικών στρατιωτών, έπρεπε να αναδυθεί εντελώς φυσικά.

"Ο επικείμενος πολιτικός αγώνας για τις εκλογές του τρέχοντος έτους κατέστησε

αναγκαία τη δημιουργία ενός ενεργού κινήματος στους κύκλους του SRP. Το όνομα λέει ποια σημασία πρέπει να δοθεί σε αυτή την κίνηση. Κάθε περιφερειακή και τοπική οργάνωση πρέπει να βρει το συντομότερο δυνατό τους πιο δραστήριους ανθρώπους που είναι σωματικά, ηλικιακά και από άποψη δέσμευσης σε θέση να αφοσιωθούν πλήρως στους στόχους μας. Μόνο αν καταφέρουμε να οργανώσουμε τη βιασύνη του λαού μας, που πρέπει να είναι ο φορέας της σκέψης μας, το κομματικό μας έργο θα έχει επιτυχία. Αυτό, με τη σειρά του, απαιτεί τη συσπείρωση της γενιάς των στρατιωτών της πρώτης γραμμής του τελευταίου παγκόσμιου πολέμου. Ο προσανατολισμός και η ενεργοποίηση αυτής της γενιάς σύμφωνα με τους στόχους μας εγγυάται όχι μόνο την ύπαρξη του κόμματός μας, αλλά και το μέλλον του λαού μας".

Αυτά τα λόγια της ιδρυτικής έκκλησης του "Μετώπου του Ράιχ" μιλούν ανόθευτα για την παράδοση και το πνεύμα των SA, τεκμηριώνοντας έτσι ότι ο εθνικοσοσιαλισμός και η αντίληψή του για τον πολιτικό στρατιώτη δεν χάθηκαν μετά το 1945" Το Μέτωπο του Ράιχ αποτέλεσε τον πυρήνα του SRP και συγκέντρωσε εκείνα τα μέλη "που είναι έτοιμα να θέσουν τον εαυτό τους ανιδιοτελώς στην υπηρεσία του κόμματός μας, προσφέροντας έτσι την υψηλότερη υπηρεσία στο λαό μέσω της προθυμίας για θυσίες. Το σύνθημά τους είναι: **Εγώ δεν είμαι τίποτα, ο λαός μου είναι τα πάντα!**"

Από τα 40.000 μέλη του κόμματος, τα 6.000 ήταν αγωνιστές του Ράιχσφροντ! Μετά από θεαματικές τοπικές και περιφερειακές εκλογικές επιτυχίες με περίπου 10% των ψήφων, το Σοσιαλιστικό Κόμμα Ράιχ, συμπεριλαμβανομένου του Μετώπου Ράιχ, απαγορεύτηκε στα τέλη του 1952. Η μακρά νύχτα του εθνικοσοσιαλισμού άρχισε!

Όπως αναφέρθηκε, μικρές παράνομες ομάδες αποτέλεσαν την πρώτη μορφή οργάνωσης των εθνικοσοσιαλιστών μετά τον πόλεμο. Ένα ύστερο παράδειγμα τέτοιων μικρών μυστικών οργανώσεων περιγράφεται εδώ, έτσι ώστε και αυτές οι προσπάθειες να απελευθερωθούν από τη λήθη: Εντελώς ανεξάρτητο από το SRP, το "Freikorps Deutschland" ιδρύθηκε στις 17.8.1951 από το πρώην μέλος της Waffen-SS Hermann Lamp. Αυτό το Freikorps αριθμούσε μερικές δεκάδες φανατικούς μαχητές - ο Hans-Ulrich Rudel ήταν επίτιμο μέλος- αναγνώριζε τον Μεγάλο Ναύαρχο Dönitz ως αρχηγό του κράτους και νόμιμο διάδοχο του Φύρερ. Λόγω των εθνικοσοσιαλιστικών δραστηριοτήτων του, το Freikorps απαγορεύτηκε τον Φεβρουάριο του 1953 και οι λειτουργοί του συνελήφθησαν στο Αμβούργο. Η εντολή απαγόρευσης αναφέρει: "Η απαγόρευση του Korporn Freikorps ήταν η πρώτη φορά που το έθεσαν υπό κράτηση:

"Τα μέλη οφείλουν να επιδεικνύουν άνευ όρων υπακοή και αυστηρή εχεμύθεια. Κάθε μέλος πρέπει να υπογράψει ένα έντυπο δέσμευσης κατά την ένταξή του και του δίνεται μόνο ένας αριθμός κάλυψης ή ένα ψευδώνυμο.

Ακόμη και στις κάρτες μέλους δίνονται μόνο αριθμοί. Σύμφωνα με τις οδηγίες της ηγεσίας, η δέσμευση μέλους πρέπει να περιβάλλεται από ένα "μυστικιστικό νίμφος", προκειμένου τα μέλη να ενωθούν σε μια "συνωμοτική κοινότητα". Ανακοινώνεται στα μέλη ότι σε περίπτωση αμέλειας, ο καθένας πρέπει να υπολογίζει ότι "θα χτυπηθεί από τη σκληρότητα του Freikorps". Στο πρόγραμμα, οι Freikorps δεσμεύονται για τα "αναθεωρημένα 25 σημεία του κομματικού προγράμματος του NSDAP".

Έτσι φανταζόμαστε τις πρώτες οργανωτικές προσπάθειες μετά το 1945. Και με αυτόν ακριβώς τον τρόπο σχηματίστηκαν και οργανώθηκαν παντού στις αρχές της δεκαετίας του 1970 οι ανεξάρτητες ομάδες μάχης του NS, η σημαντικότερη από τις οποίες, η NS-Kampfgruppe Großdeutschland (NSKG), είναι πρακτικά μια πανομοιότυπη νέα έκδοση του Freikorps Deutschland και δραστηριοποιείται ακριβώς τριάντα χρόνια αργότερα (1971 - 1973). Από την οργάνωση εξωτερικού της NSKG στη Βόρεια Αμερική, υπό τον 18χρονο τότε Gerd Lauck, αναδύεται το 1973 το σημαντικότερο υπόγειο κίνημα της NS της μεταπολεμικής περιόδου, το NSDAP/AO, το οποίο είναι ενεργό μέχρι σήμερα. Δεν υπάρχει προσωπική συνέχεια μεταξύ των Freikorps και της NSKG: απ' όσο γνωρίζω, κανένα άλλοτε ενεργό μέλος των Freikorps Deutschland δεν δραστηριοποιήθηκε ποτέ στο κίνημα NS της νέας γενιάς μετά το 1968. Αλλά η παράδοση, το πνεύμα και η στάση του πολιτικού στρατού παράγουν πάντα παρόμοιες μορφές οργάνωσης - ένα ενθαρρυντικό παράδειγμα της αθανασίας της ιδέας μας!

Τα χρόνια μεταξύ της απαγόρευσης του SRP το 1952 και της ίδρυσης της Bund Deutscher Nationalsozialisten (BUNS) από τον Wolf-Dieter Eckart, ως εκπρόσωπο της νέας γενιάς των εθνικοσοσιαλιστών, στα τέλη του 1968, αντιπροσωπεύουν τη "μακρά νύχτα του εθνικοσοσιαλισμού" στην ιστορία του κινήματός μας. Εκτός από το "Gauleiterkreis" γύρω από τον πρώην υφυπουργό στο Υπουργείο Προπαγάνδας, Dr. Naumann, το οποίο επίσης ανήκει ακόμα στις προσπάθειες των αρχών της δεκαετίας του 1950, δεν γνωρίζουμε καμία καθαρά εθνικοσοσιαλιστική οργάνωση σε αυτά τα χρόνια. Αλλά ακόμη και χωρίς καμία σαφή, οργανωτική μορφή, ο εθνικοσοσιαλισμός ζει και επέζησε της μακράς νύχτας. Δύο ρεύματα εγγυώνται αυτή την επιβίωση:

Πολλοί εθνικοσοσιαλιστές που ήταν κάποτε οργανωμένοι στο SRP, οι οποίοι δεν παραιτήθηκαν όπως οι περισσότεροι ή δεν θέλησαν να διαφθαρούν από την ευημερία που τώρα σταδιακά μαλάκωνε την αντίσταση της παλιάς γενιάς, εργάστηκαν σε αντιδραστικές εθνικές πολιτικές οργανώσεις.

Σχεδόν όλοι οι υποστηρικτές της σημερινής μας Gesinnungsgemeinschaft από την παλαιότερη γενιά πήραν το δρόμο από το SRP μέσω του DRP και του NPD μέχρι να βρουν τελικά το δρόμο τους πίσω σε ένα ξεκάθαρο κίνημα του NS που οικοδομήθηκε από τη νέα γενιά μετά το 1968, ή αλλιώς κερδήθηκαν ως νεαρά μέλη του DRP και του NPD από τέτοιους παλιούς μαχητές του

εθνικοσοσιαλισμού. Σε αυτόν τον κύκλο συντρόφων περιλαμβάνονται τα δύο επίτιμα μέλη του ANS Willi Krämer (κάτοχος του Χρυσού Κομματικού Σήματος του NSDAP, πρώην επικεφαλής του Γραφείου Προσωπικού στο Τμήμα Προπαγάνδας του Ράιχ και τελευταίος αναπληρωτής του Δρ. Goebbels στην Κυβέρνηση Νότου του Ράιχ - κάτοχος αξιώματος στο SRP και στο DRP, μέλος του NPD και του ANR) και ο κάτοχος του Σταυρού του Ιππότη Otto Riehs (επίσης SRP, DRP και NPD)- τον ίδιο δρόμο ακολούθησε και ο Επιτελάρχης των SA του NSDAP/ΑΟ και κάτοχος του Χρυσού Τιμητικού Σήματος του ΗJ - ο άνθρωπος με το κωδικό όνομα "Armin". Αυτοί οι τρεις θα πρέπει να αναφερθούν ως εκπρόσωποι όλων εκείνων των συντρόφων που ενσαρκώνουν στο πρόσωπό τους την αδιάσπαστη παράδοση του εθνικοσοσιαλιστικού κινήματος και είχαν διατεθεί ξανά με ακλόνητη πίστη και στο κίνημα της ΝΔ της νέας γενιάς!

Η πορεία μέσω του DRP, του NPD και άλλων εθνικοσυντηρητικών ενώσεων δεν μπορούσε να φέρει επιτυχίες για τον εθνικοσοσιαλισμό - εξυπηρετούσε μόνο την επιβίωση της ιδέας σε μια εποχή που δεν φαινόταν να υπάρχει η παραμικρή πολιτική προοπτική για το κίνημά μας.

Η μόνη επιτυχία εκείνων των ετών συνδέεται με το όνομα του πρώην επαγγελματία στρατιώτη (Reichswehr από το 1930) και μετέπειτα μέλους του SRP Hans Schiekora, ο οποίος προσχωρεί στο DRP το 1956, κατακτά την ομοσπονδιακή ένωση της Ρηνανίας-Παλατινάτου με τους εθνικοσοσιαλιστές συντρόφους του και, ως πρόεδρος του κρατιδίου, εισέρχεται στο κρατικό κοινοβούλιο το 1959 με 5,1%. Όμως στις 27 Ιανουαρίου 1960, το παράρτημα του DRP στη Ρηνανία-Παλατινάτο απαγορεύεται ως διάδοχη οργάνωση του SRP!

Αλλά ενώ ο εθνικοσοσιαλισμός ζούσε ως ιδέα σε αυτά τα κόμματα, τα οποία ήταν ουσιαστικά αντιδραστικά όσον αφορά την οργάνωση και την προπαγάνδα, χάρη σε πολλούς σιωπηλούς συντρόφους, δεν έπαιξε σχεδόν καθόλου ρόλο εκεί ως πολιτική στάση ζωής των στρατιωτών: ούτε το DRP ούτε το πρώιμο NPD σχημάτισαν ένα οργανωτικό σώμα συγκρίσιμο με τα SA ή το Reichsfront: μια αστική στάση ζωής επικρατούσε σαφώς - όχι αυτή των εργατών και των στρατιωτών!

Διαφορετικό ήταν το δεύτερο ρεύμα στο ρεύμα του οποίου ο εθνικοσοσιαλισμός επέζησε τη μακρά νύχτα του - οι εθνικές ενώσεις νέων! Ακόμα και αν η τυπική δέσμευση στο φιλελεύθερο-καπιταλιστικό κράτος και τη δημοκρατική του τάξη επικρατούσε και εκεί, και ακόμα και αν οι περισσότεροι από αυτούς δεν ήταν συνειδητοί και πεπεισμένοι εθνικοσοσιαλιστές -έστω και λόγω της χαμηλής ηλικίας ενός συνδέσμου νεολαίας που ξεκινά από εξάχρονα-, εδώ ζούσε μια στάση ζωής που συνδύαζε μια στρατιωτική στάση με μια εθνικοπολιτική δέσμευση. Για τους παλαιότερους, ωστόσο, το βήμα προς την ένταξη σε μια σαφώς και ξεκάθαρα εθνικοσοσιαλιστική οργάνωση ήταν σύντομο, όπως

σύντομα θα γινόταν αντιληπτό όταν τα SA αναμορφώθηκαν μετά το 1977.

Το σύστημα έβλεπε επίσης μεγάλο κίνδυνο σε μια τέτοια εργασία νέων και καταδίωκε συνεχώς αυτές τις ενώσεις νέων με παρενοχλήσεις και απαγορεύσεις.

Το 1948/49, οι εθνικές συμμαχίες νεολαίας ξεκίνησαν το έργο τους - οι χορηγοί αυτού του έργου ήταν κυρίως πρώην μέλη των *völkisch*-εθνικών ομάδων νεολαίας της περιόδου της Βαϊμάρης και νεότεροι ηγέτες της HJ. Και πήραν ξεκάθαρη θέση απέναντι στο σύστημα που διαμορφωνόταν. Παραδειγματικά γι' αυτό είναι τα ψηφίσματα της *völkisch* προσανατολισμένης "Gefahrtenschaft", που ιδρύθηκε το 1950 από τον κομιστή του γραφείου SPR, του Φεβρουαρίου 1951:

"Δεν είμαστε διατεθειμένοι να συνεργαστούμε με οποιονδήποτε τρόπο για την εδραίωση των σημερινών συνθηκών του γερμανικού κράτους, τις οποίες απορρίπτουμε ως ανεπαρκείς από κάθε άποψη. Δεν αισθανόμαστε καμία εσωτερική ή εξωτερική υποχρέωση απέναντι στο σημερινό κράτος. Είμαστε της γνώμης ότι οι ελλείψεις του δεν μπορούν να διορθωθούν με οποιαδήποτε συνεργασία, αλλά είναι εγγενείς σε αυτό".

Παρ' όλες τις διώξεις, μέχρι και 40.000 νέοι ανήκαν σε εθνικές ενώσεις νέων αυτού του είδους πριν η έναρξη της ευημερίας οδηγήσει σε κατάρρευση του σκληρού πυρήνα και σε αυτόν τον τομέα. Οι απαγορεύσεις, καθώς και οι πειρασμοί της σκέψης της ευημερίας, αντιπροσώπευαν μια τρομερή διαδικασία επιλογής. Οι απαγορεύσεις ήταν οι εξής:

- **Reichsjugend** υπό την ηγεσία του Wegener 1956
 - **Reichsjugend** υπό την ηγεσία του Höller (ανεξάρτητη από το προηγούμενο 1959)
 - **Εθνική Νεολαία της Γερμανίας** απαγορευμένη 12.1.1960.
 - **Bund vaterländischer Jugend** (μία από τις καλύτερα οργανωμένες και ισχυρότερες ομάδες νεολαίας) απαγορεύτηκε στα μέσα του 1962 λόγω "αντιγερμανικών συνταγματικών τάσεων".
 - **Bund Nationaler Studenten**, απαγορευμένο 1961/62.
- Υποκατάστημα Bad Bergzabern της Stahlhelm**, απαγορευμένο το 1966.

Όταν, 17 χρόνια αργότερα, την 1η Μαΐου 1983, η ANS/NA διοργάνωσε την πρώτη εθνικοσοσιαλιστική πρωτομαγιάτικη συγκέντρωση μετά τον πόλεμο στο Bad Bergzabern, οι σύντροφοι της Stahlhelm που ανήκαν σε αυτή την τοπική ομάδα, η οποία είχε απαγορευτεί το 1966, παρείχαν οργανωτική υποστήριξη. Έτσι, ο κύκλος της άφθαρτης κοινότητας ιδεών έκλεινε ξανά και ξανά. Μόλις δύο χρόνια αργότερα - το 1968 - ιδρύθηκε η BDNS, η πρώτη καθαρά

εθνικοσοσιαλιστική οργάνωση, τερματίζοντας έτσι τη μακρά νύχτα και καταγράφοντας τη μυστική αλλαγή γενεών που είχε πραγματοποιηθεί με επιτυχία εκείνα τα χρόνια!

Το σκληρότερο και πιο επιτυχημένο κίνημα εκείνων των σκοτεινών χρόνων ήταν - όπως αναφέρθηκε - το BVJ, κάτι που αποδείχθηκε επίσης ξεκάθαρα από τις μαχητικές δραστηριότητες ορισμένων από τους αγωνιστές του. Αρκετοί ακτιβιστές του BVJ έλαβαν μέρος στον γερμανικό αγώνα για την ελευθερία στο Νότιο Τιρόλο:

Για παράδειγμα, το 1963, 14 νεαροί Γερμανοί ερευνήθηκαν ως ύποπτοι για συμμετοχή σε επιθέσεις με εκρηκτικά στο Νότιο Τιρόλο- δύο φοιτητές έχασαν τη ζωή τους σε τέτοιου είδους ενέργειες και έγιναν μάρτυρες αίματος μιας νέας γενιάς πολιτικών στρατιωτών.

Το παλαιότερο εθνικό κίνημα νεολαίας που υπάρχει ακόμη και σήμερα - η Νεολαία Βίκινγκ (WY) - αποδείχθηκε ο πιο ζωτικός οργανισμός.

Η WJ, που ιδρύθηκε το 1950 με την ονομασία Reichsjugend (Νεολαία του Ράιχ) από τον αξιωματούχο του SRP Matthaei και αναμορφώθηκε το 1952 με άλλες ομάδες με την ονομασία Wiking-Jugend (Νεολαία Βίκινγκ), εξακολουθεί να εκπαιδεύει παιδιά και νέους από την ηλικία των έξι ετών και μετά σε εθνοπολιτικές πεποιθήσεις και στρατιωτική στάση ζωής. Πρώην και ενεργά μέλη της WJ έπαιξαν καθοριστικό ρόλο στη συγκρότηση της SA Storm στις 8 Μαΐου 1977, παρόλο που η ίδια η οργάνωση ήταν επιφυλακτική και ακόμη και απορριπτική απέναντί μας, μέχρι που τελικά καταφέραμε να ενώσουμε τα χέρια συντροφικά κατά τη διάρκεια μιας κοινής επιχείρησης τον Δεκέμβριο του 1984. Μια οργάνωση νεολαίας δεν μπορεί να δώσει έμφαση στον πολιτικό αγώνα. Η δουλειά της WJ, ωστόσο, παράγει νέους αγωνιστές που, όταν μεγαλώσουν ηλικιακά από τη δουλειά της νεολαίας, μπορούν να δουλέψουν και να αγωνιστούν ουσιαστικά μόνο στις γραμμές μας!

Η συνέχιση της ζωής και η αλλαγή γενεών που άρχισε να συντελείται κατά τη διάρκεια αυτών των ετών φαίνεται επίσης στην παράνομη προπαγάνδα που υπάρχει συνεχώς μετά το τέλος του πολέμου. Τέτοιες φιλοεθνικοσοσιαλιστικές και αντιεβραϊκές λεγόμενες "εκστρατείες λάσπης" είναι, κατά τη διάρκεια της "μακράς νύχτας", η μόνη αρκετά ανοιχτή απόδειξη επιβίωσης. Και σε αυτές αποδεικνύεται ότι οι νέοι άνθρωποι αντιλαμβάνονται τα σύμβολα, τα ταμπού και τις ερεθιστικές λέξεις του Τρίτου Ράιχ ως σημάδια διαμαρτυρίας, της πιο ριζοσπαστικής και αποφασιστικής διαμαρτυρίας ενάντια στο αστικό σύστημα που είναι δυνατόν! Αυτή η συνειδητοποίηση είναι σημαντική, γιατί χωρίς αυτήν είναι ακατανόητη η ενδεχόμενη εμφάνιση και επιτυχία ενός ανοιχτά

εθνικοσοσιαλιστικού κινήματος από το 1968 και μετά!

Είναι συναρπαστικό να δούμε πώς ΜΙΑ τέτοια προπαγανδιστική ενέργεια από δύο νεαρούς ακτιβιστές της BV - τον 23χρονο Arbold Strunk και τον 25χρονο Paul Schönen -, στην Κολωνία εναντίον μιας εβραϊκής συναγωγής, τη νύχτα της 24ης Δεκεμβρίου 1959, πυροδότησε τη μεγαλύτερη προπαγανδιστική επίθεση των εθνικοσοσιαλιστών μέχρι σήμερα - και αυτό εντελώς χωρίς καμία οργανωτική υποστήριξη από μια παράνομη ναζιστική οργάνωση, τυπική για τη δεκαετία του 1970:

Μόνο μέχρι τις 28.1.1960, οι αστυνομικές αρχές κατέγραψαν 685 αντιεβραϊκά περιστατικά- 234 άτομα συνελήφθησαν! - Το 76% των ακτιβιστών είναι κάτω των τριάντα ετών! Κατά τη διάρκεια αυτής της προπαγανδιστικής επίθεσης το 1960, ταυτοποιήθηκαν συνολικά 1083 ακτιβιστές, το 50,3% των οποίων ήταν κάτω των 30 ετών! Όχι - ακόμη και κατά τη διάρκεια της "μακράς νύχτας" ο εθνικοσοσιαλισμός ζει! Πολύ λίγοι από αυτούς τους ακτιβιστές συνδέονται οργανωτικά με τις υπάρχουσες εθνικές ομάδες - δρουν από μια επαναστατική στάση διαμαρτυρίας που θα έβρισκε την οργανωτική της έκφραση μόνο χρόνια αργότερα!

Το 1966, η Ομοσπονδιακή Επιτροπή για τη Μεταρρύθμιση του Ποινικού Δικαίου έγραφε για το δυναμικό του μελλοντικού ναζιστικού κινήματος: "Σύμφωνα με αυτό, τα γραφεία για την προστασία του Συντάγματος έχουν καταγράψει ονομαστικά περίπου 3.000 "αδιόρθωτους" που έχουν διαπράξει ναζιστικά ή αντισημιτικά εγκλήματα με καταδικαστική απόφαση ή είναι επειγόντως ύποπτοι για κάτι τέτοιο ... Από τους καταδικασθέντες παραβάτες, περίπου ένας στους τέσσερις ανήκε σε ακροδεξιά ριζοσπαστική οργάνωση. Οι υπόλοιποι συμπαθούν αυτές τις οργανώσεις. Ένα μεγάλο ποσοστό των φανατικών νεαρών παραβατών προέρχεται από την ηγετική τάξη των απαγορευμένων εθνικιστικών ομάδων νεολαίας".

Μόλις τρία χρόνια αργότερα, ιδρύεται η Bund Deutscher Nationalsozialisten - ένα νέο κεφάλαιο ξεκινά στην ιστορία του κινήματός μας:

Μεταξύ 1964 και 1968, το εθνικό στρατόπεδο βρίσκεται εντελώς υπό την εντύπωση των εκπληκτικών εκλογικών επιτυχιών του NPD - ενόψει αυτού του θριάμβου της αστικής προσαρμογής στο σύστημα (είσοδος σε 7 πολιτειακά κοινοβούλια με ποσοστά μεταξύ 5 - 9% και περισσότεροι από 4.000 τοπικοί αντιπρόσωποι σε δημοτικά και περιφερειακά κοινοβούλια), παρά το σημαντικό δυναμικό που μόλις περιγράφηκε, οι εθνικοσοσιαλιστικές οργανωτικές προσπάθειες δεν έχουν καμία τύχη - ούτε επιχειρούνται, όπως και μετά την απαγόρευση του SRP. Η ίδρυση του BDNS είναι επίσης πολιτικά μάταιη. Η αξία

της είναι συμβολική: Γεννιέται το πρώτο ναζιστικό κίνημα της νέας γενιάς. Αλλά και η πολιτική επίδραση της Bund σε μεγάλες αποστάσεις είναι επίσης σημαντική: στα μέσα του 1976, εντάχθηκα στον "Freundeskreis der NSDAP" (Φίλοι του NSDAP), ο οποίος δραστηριοποιείται ως διάδοχη οργάνωση μετά την απαγόρευση του BDNS το 1969, και έτσι, σε τελική ανάλυση, η σημερινή μας Gesinnungsgemeinschaft είναι ο κληρονόμος της NS σκηνης του Αμβούργου, η οποία ξεκίνησε και αναδείχθηκε από το BDNS και τον Wolf-Dieter Eckart!

Ωστόσο, ο εθνικοσοσιαλισμός καρποφόρησε πολιτικά μόνο μετά την αποτυχία του NPD στις εκλογές της Μπούντεσταγκ το 1969. Αυτό αποτέλεσε το πραγματικό έναυσμα του εθνικοσοσιαλιστικού αγώνα για ελευθερία, ο οποίος άρχισε τώρα πιο δυναμικά χρόνο με το χρόνο. Το σύστημα, το οποίο είχε πολεμήσει και νικήσει τους φιλήσυχους αστούς και προσαρμοστικούς Εθνικοδημοκράτες με μίσος και αγκιάτσια, καρπώθηκε την εμφάνιση ενός κινήματος επαναστατικών, νεαρών Εθνικοσοσιαλιστών, με το οποίο δεν μπορούσε να αντεπεξέλθει!

Η ριζοσπαστικοποίηση ήταν ήδη εμφανής στην ίδρυση της "Ordnungs-Dienst" (Υπηρεσία Τάξης) του NPD (OD), η οποία έγινε αναπόφευκτη λόγω των βίαιων διαταραχών των εκδηλώσεων του NPD, και με την οποία, ακολουθώντας μια εσωτερική λογική, ενάντια στη θέληση της αστικής ηγεσίας του NPD, δημιουργήθηκε για πρώτη φορά μια δυναμικά επαναστατική μαχητική οργάνωση πολιτικών στρατιωτών.

Το 1970 έγινε μια προσπάθεια στο Μόναχο να επανιδρυθεί το NSDAP, η οποία όμως απέτυχε, όπως και μια δεύτερη, πιο εμπειριστατωμένη και καλύτερα οργανωμένη προσπάθεια το 1976. Πιο ελπιδοφόρα ήταν η δημιουργία των NS-Kampfgruppen, από την πιο σημαντική από τις οποίες - την NSKG - προέκυψε το NSDAP/AO, το οποίο ανέπτυξε την πιο ρεαλιστική και καλύτερη ιδέα. Εκτός από αυτές τις κομματικά προσανατολισμένες οργανωτικές προσπάθειες, αναδύονται μια σειρά από άλλες ομάδες NS, οι οποίες σχηματίζονται γύρω από έναν νέο "ηγέτη". Από όλα αυτά δεν προκύπτει ένα ενιαίο κίνημα - αντιθέτως: ο αυξανόμενος κατακερματισμός και η αντιπαλότητα κυριαρχούν στη σκηνή, η οποία ωστόσο αυξάνεται αριθμητικά σε μερικές εκατοντάδες θυμάτων και έτοιμων ακτιβιστών!

Το 1977 είναι η ώρα των πολιτικών στρατιωτών, οι οποίοι για πρώτη φορά συνειδητά τοποθετούνται ξανά στην παράδοση των SA και ανοίγουν έτσι το δρόμο προς τα εμπρός!

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION

Der Kampf geht weiter !

Nachig Jahre nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Initiatoren von Massenmord, Vertreibung, Verdrängung und Verleumdung haben nicht nur erreicht, das Gute der gesamten Welt unseren hoch geliebten Führer Adolf Hitler zu entreißen.

Alle Nationalsozialisten sind unserer unerschütterlichen Willen- und Kampfbereitschaft stützen. Schütze an Kampf um die Erlösung unserer weißen Völker.

Die Bewegung ist zwar stark geworden, aber die Gefahr der biologischen Vernichtung ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Die unvermeidliche Gefahr ist eben dabei, das Volkstum – gegen alle weißen Völker (V – zu begreifen, seine Mittel und Erhaltung, Überlebend und Kampfbereitschaft.

Oh "Jude" oder "Neger", die in "Wahlkampf" oder im "Brennend", die mit Propagandaanstrengungen bewacht oder auf einem Schicksalsspiel anders Art jeder Nationalsozialist ist seine Pflicht!

Hilf Hitler!
Gerdhard Lueck

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

Ε/Σ Λεβλίο Ειδήσεων
www.nsdapao.org
#1005 19.08.2022 (133)
NSDAP/AO - PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

**Εμπρόσθια αναφορά
Συνέντευξη με τη Molly**
Τρίτο μέρος

NSK: Τα τρέχοντα έργα σου είναι προφανώς φιλοσοφικά και σχετίζονται με την τέχνη.

Παρηγόρισε τις σκέψεις σου σχετικά με τον αντικομφορτισμό των θεμάτων στην πολιτική.

Molly: Χίτλερ και ο Στρατός της Ανδροκύπτης (www.mourningtheancient.com/unity.htm) Έγραψα σχετικά στις 21 σελίδες τώρα, και έγραψα πολλά ακόμα να είναι. Η μέληση του ΕΓ Παγκοσμίου Πολέμου είναι ένα απόλυτο νουκλεαίο πληροφόρηση. Αναζητάς πληροφόρηση για τον πρόγραμμα και βίντεο, αλλά δύο πρόγραμμα που πρέπει να φροντίσεις. Απομένονται λίγο σαν να είσαι αρχιτέκτονας που ζητάει το θαμμένο παρόμοιο. Ένα παρόμοιο που θα προτιμούσαν να μην έρθει στο φως.

the **NEW ORDER**

Number 17 (133) Founded 1978 April 26, 2022 (133)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware countrymen and racial kinemen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are now White immigration, culture destruction, and re-orienting.

Whether "Japs" or "Niggers", whether in election halls or street battle, whether armed with propaganda material or in a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hilf Hitler!
Gerdhard Lueck

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

**Το NSDAP/AO είναι το μεγαλύτερο στον κόσμο
Προμηθευτής εθνικοσοσιαλιστικής προπαγάνδας!**

**Έντυπα και διαδικτυακά περιοδικά σε πολλές γλώσσες
Εκατοντάδες βιβλία σε πολλές γλώσσες
Εκατοντάδες ιστοσελίδες σε πολλές γλώσσες**

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!